

set benægtelser af tilbud, som klart er givet af regeringen til Venstre og De Konservative. Jeg har ført meget nøje noter over det, der har været sagt, både det, der har været sagt fra regeringens side, og det, der har været sagt fra de to partiers forhandleres side.

Derfor – for at der ikke skal stå myter tilbage, som tegner et usandt billede af forløbet, af en regering, der gik til den ene side: Regeringen førte seriøse forhandlinger til begge sider i Folketinget. Begge sider i Folketinget. Jeg vil gerne forsøge at dokumentere det ved kort at referere, hvilke tilbud vi gav til Venstre og De Konservative, inden vi skiltes.

Venstre og De Konservative havde gjort opmærksom på en række krav, ønsker, som i en eller anden størrelsesorden skulle opfyldes som en forudsætning for, at man anså det her for at være attraktivt.

Punkt 1: Man mente, at regeringen lagde op til at sænke værdien af fradraget for renteudgifter for meget, og betonedede samtidig, at man ikke var tilfreds med en ejendomsværdibeskatning på det niveau, som regeringen lagde op til, og gjorde opmærksom på, at de to punkter, rentefradragets værdi og ejendomsværdibeskatningen, skulle ses under ét.

Punkt 2: At man ikke ønskede gennemført ændringer i kapitalpensionen og beskæringen i forhold til de høje indkomster af fradragsværdierne, som regeringen havde lagt op til.

Punkt 3: At man ikke alene ønskede, som regeringen har foreslået det, at give en kompensation, endda mere end en fuld kompensation, til de lavere indkomster aftrappet op til 230.000 kr., men også til de højeste indkomster.

Punkt 4: At man ikke ønskede på nuværende tidspunkt at gennemføre den del af regeringens udspil, som omfattede erhvervsbeskatningen, men man afviste ikke, at man kunne lave en rammeaftale for efteråret med hensyn til, hvordan vi kom videre ad sporet: nedsættelse og sænkning af selskabsvirksomhedsbeskatningen.

Og endelig punkt 5: Den samme melding i forhold til pensionsbeskatningen: at man ikke ønskede at gennemføre noget på området nu, men at man også dér var parat til at indgå i en drøftelse med regeringen, om der kunne lægges en ramme for det videre arbejde til efteråret.

Det mener jeg ret præcist er det, der blev meldt fra Venstre og De Konservative.

Regeringens svar var helt præcist. Vi tilbød i stedet for at sænke rentefradragsværdien til 32 pct. så at stoppe ved 36 pct., altså en indrøm-

melse, der svarede til ca. en tredjedel af det, regeringen har foreslået, i forhold til rentefradragsværdien. I forhold til ejendomsværdibeskatningen var vi parat til at diskutere indfasningen, så den ikke nødvendigvis var i den form, som vi har lagt frem, i år 2000, men vi holdt fast i, at slutmålet skulle være i størrelsesordenen det, som regeringen havde spillet ud med.

I forhold til kapitalpension tilbød regeringen, at vi også dér kunne diskutere en indfasning, dele det over en periode, eventuelt diskutere maksimumbeløb omkring kapitalpension. Og i forhold til befodringsfradrag sagde vi klart, at hvis vi i øvrigt kunne blive enige, kunne vi godt garantere, at det ikke var det, en aftale ville falde på.

I forhold til punkt 4 og 5, erhvervsbeskatningen og pensionsbeskatningen, accepterede regeringen 100 pct. de betingelser, Venstre og De Konservative satte op som en forudsætning for at indgå en aftale: at vi ikke gennemførte erhvervsbeskatningen, at vi ikke gennemførte pensionsbeskatningen nu, men at regeringen i den situation også gerne så, om vi kunne lægge sporet for, hvordan vi over efteråret kom videre.

Jeg synes, det er vigtigt at få det her sagt, også så det står i Folketingets forhandlinger i en form, så der ikke er misforståelser, i hvert fald ikke uden man har mulighed for at kunne finde kilder til at fjerne misforståelserne, at regeringen gik meget langt i sine tilbud til Venstre og De Konservative for at komme ind i reelle forhandlinger.

Det skal så også for helhedens og fuldstændighedens skyld føjes til, at vi sagde til Venstre og De Konservative: Hvis det er sådan, at det bliver på de betingelser, vi kommer til at indgå en aftale, efterlader det et samfundsøkonomisk uløst problem. For det er klart, at hvis vi går ind og begrænser en tredjedel i forhold til rentefradragets værdi i skatten, får vi selvfølgelig en mindre finanspolitisk virkning og en mindre samfundsøkonomisk virkning.

Da regeringen fortsat mener, at det svar, vi har lagt frem, og som vi behandler her i dag, er det nødvendige svar, også når vi ser på doseringen, så betyder det selvfølgelig også, at hvis vi gik ind og skar ganske meget for at give indrømmelser til Venstre og De Konservative, efterlod vi et problem vel i størrelsesordenen 4-5 mia. kr., som vi forudsatte vi i fællesskab